

LBRIS

We know
books

**FOLOSUL
SFINTEI LITURGHII
PENTRU MORȚI
ȘI PENTRU VII**

Prolog

Unul din mijloacele cele mai puternice și mai eficace ale Bisericii pentru a chema mila divină asupra celor vii și a celor adormiți este Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, sau aducerea Jertfei celei fără de sânge pentru mântuirea lor.

Aici, la Sfânta Liturghie, însuși Domnul, în mod tainic, Se înjunghie pe jertfelnic și, prin aceasta, luptă mila Sa dumnezeiască a ierta păcatele pentru care mijlocește cel mai mare Mijlocitor și pentru care se aduce cea mai sfântă și cea mai puternică jertfa.

Putem, oare, să nu sperăm grațierea și alinarea criminalului, când însuși fiul împăratului este cel care mijlocește pentru el? Fără îndoială că nu! Același lucru trebuie să nădăjduiască și credinciosul pentru care se aduce Jertfa cea fără de sânge, fiind pe deplin convins că prin aceasta i se vor ierta păcatele și va dobândi posibilitatea de a trece într-o stare duhovnicească mai bună.

Această speranță neîndoielnică a Bisericii Ortodoxe se întinde și asupra celor adormiți, având în vedere că starea celor răposați nu e încă definitivă, iar nespusa milă divină și Jertfa Mântuitorului Hristos se răsfrânge asupra oamenilor până la înfricoșata Judecată a lui Hristos.

Sfântul Apostol Pavel ne încredințează despre acest adevăr, zicând: „Căci printr-o singură jertfă adusă, a adus la veșnică desăvârșire pe cei ce se sfințesc. Acesta, fiindcă rămâne în veci, are o preoție neschimbătoare. Pentru aceasta, și poate să mântuiască desăvârșit pe cei ce se apropie prin El de Dumnezeu, căci pururea e viu ca să mijlocească pentru ei”(Evrei 10, 14; 7, 24-25).

Părțicelele scoase din prescuri la dumnezeiasca Proscomidie pentru pomenirea celor vii și a sufletelor celor adormiți, se pun în Sângele cel dătător de viață al lui Hristos, după care preotul zice: „Spală, Doamne, păcatele celor ce s-au pomenit aici, cu cinstit Sângele Tău, pentru rugăciunile sfinților Tăi”. Și Sângele lui Hristos curăță orice păcat.

Folosul Sfintei Liturghii pentru morți

Două pustnice primesc iertare

Iată un exemplu din care se vedește că pomenirile făcute la Proscomidie pogoară mila dumnezeiască asupra celor pomeniți.

„În timpul vieții Preacuviosului Benedict - istorisește Sfântul Grigorie Dialogul - erau două postitoare care, slăvindu-se printr-o viață sfântă, aveau urâtul obicei de a vorbi mult și a spune multe neadevăruri și vorbe rele. Sfântul le-a rugat ca să mai pună

frâu limbii, amenințându-le cu refuzul Sfintelor Taine, în caz de neascultare. Însă ele nu s-au lăsat de viciul lor înrădăcinat și peste câteva zile au murit amândouă, excomunicate prin amenințarea dreptului. Ca pustnice, ele au fost îngropate în biserică; însă, ca excomunicate, nu puteau rămâne în ea.

Când diaconul, în timpul Sfintei Liturghii, zicea: «Câți sunteți chemați ieșiți», ele, după cum s-a descoperit unor creștini, părăseau sicriile lor și ieșeau din biserică.

Auzind despre aceasta, Sfântul Benedict, trimise o prescură la biserică unde erau ele îngropate, spunând să se scoată din ea părticică pentru odihna sufletelor lor și să le pomenească la săvârșirea înfricoșătoarelor și

dătătoarelor de viață Taine. Deoarece după aceasta nimeni n-a observat ieșirea lor din biserică, credincioșii înțeleseră că prin jertfa adusă pentru răposate, după dorința robului lui Dumnezeu, Benedict, ele au dobândit iertare de la Dumnezeu”.

Un frate este izbăvit din muncile iadului prin Sfânta Liturghie

Pentru a înțelege mai bine puterea Jertfei celei fără de sânge pentru sufletele răposaților, vom cita încă un caz din viața Sfântului Grigorie Dialogul, istorist de el însuși:

„În mănăstirea mea – zice el – era un frate cu numele de Iust, care se

ocupa cu medicina. Odată căzu într-o boală grea; și când nu mai era nici o speranță de îndreptare, atunci, alți frați, răscolindu-i lucrurile, găsiră ascunse într-o doctorie trei monede de aur, Făcându-mi-se cunoscut aceasta, eu, pentru ca prin pedeapsă temporală să curăț pe frate de păcatul lăcomiei de bani și, în același timp, să dau pildă și celorlalți frați, am poruncit ca numitul frate să nu mai fie cercetat de nimeni până la moarte, iar după moarte să fie îngropat împreună cu cele trei monede, departe de mormintele celorlalți frați, și, timp de treizeci de zile, să nu se facă pentru el nici o rugăciune. El a murit și a fost îngropat după cum am poruncit.

Trecură treizeci de zile de la moartea lui Iust. În fine, mi se făcu milă de el; și,